

вигляді соціальне здоров'я детерміноване характером і рівнем розвитку головних сфер суспільного життя в певному середовищі - економічній, політичній, соціальній, духовній.

Зрозуміло, що у реальному житті всі чотири складових – соціальна, духовна, фізична, психічна, і діють одночасно і їх інтегрований вплив визначає стан здоров'я людини як цілісного складного феномена.

До основних передумов здоров'я зараховують вісім чинників: соціальна справедливість, освіта, харчування, прибуток, стабільна екосистема, сталі ресурси. Ті з передумов, наявність (відсутність, недостатність) яких у цілому або частково можливо було визначити засобами опитування, відбивають відповідні індикатори.

В зв'язку з цим важливою є інформація, яка дозволяє диференціювати вплив на стан здоров'я поведінкового фактору (способу життя) від умов життя, хоча вони тісно пов'язані і складають життєву єдність.

Викладені думки, що ґрунтуються на результатах наукових досліджень послужили вихідними при розробці схеми "основні причинно-наслідкові компоненти системи формування здорового способу життя, що здійснюють вплив на здоров'я населення", а також ефективність праці по формуванню здорового способу життя залежить від багатьох умов та обставин.

Рецензент – доц. Грачова Т.І.

УДК 613.86

Г.Г. Марараш, Н.Б. Лабанда

КРИТЕРІЇ, ЩО ХАРАКТЕРИЗУЮТЬ РІВЕНЬ ЯКОСТІ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ПО ПИТАННЯХ КОРЕКЦІЇ СПОСОБУ ЖИТТЯ, ОЗДОРОВЛЕННЯ І ГІГІЄНИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Кафедра соціальної медицини та організації охорони здоров'я

(науковий керівник – доц. В.Е. Кардаш)

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці, Україна

Найбільш поширеними шкалами для вивчення рівня санітарної культури населення з питань здорового способу життя є: шкали задовільнення (наприклад, консультативно-оздоровчими послугами, джерелами інформації); шкали згоди, що пропонують опитуваному висловити ступінь його згоди з якими-небудь судженнями: шкали-оцінки, що пропонують оцінити те чи інше громадське явище, різні форми поведінки; шкали, спрямовані на виявлення ступеню інформативності.

Суть вимірювання полягає в тому, що оцінка відповідей на ті чи інші питання анкети здійснюється в балах з врахуванням наступного: вибраного континіума (наприклад, від 1 до 0 балів); вибраної шкали (наприклад, такі точки на континіумі: 1,0; 0,75; 0,5; 0,25; 0); числа точок (градацій), по яких проводиться оцінка відповіді на те чи інше запитання анкети.

Вирахування показників, що характеризують рівень гігієнічних знань населення по одному з питань анкети, пропонується проводити за наступними формами:

1. Якщо оцінка відповідей проводиться по двох градаціях:

$$I_1 = \frac{\sum_a (1,0 + \sum_e / 0)}{n}$$

2. Якщо оцінка відповідей проводиться по трьох градаціях:

$$I_3 = \frac{\sum_a (1,0) + \sum_c (0,5) + \sum_e (0)}{n}$$

3. Якщо оцінка відповідей проводиться по чотирьох градаціях:

$$I_4 = \frac{\sum_a (1,0) + \sum_b (0,75) + \sum_d (0,25) + \sum_e (0)}{n}$$

4. Якщо оцінка відповідей проводиться по п'яти градаціях:

$$I_5 = \frac{\sum_a (1,0) + \sum_b (0,75) + \sum_c (0,5) + \sum_d (0,36) + \sum_e (0)}{n}$$

Однак, найбільш цінна інформація, що характеризує в одній цифрі рівень гігієнічних знань по багатьох питаннях анкети.

Формула для обчислення інтегрованого показника рівня гігієнічних знань (в балах):

$$I = \frac{\sum_a (1,0) + \sum_b (0,75) + \sum_c (0,5) + \sum_d (0,36) + \sum_e (0)}{N \cdot n}, \text{ де}$$

I - інтегрований показник рівня гігієнічних знань населення;

Σ - знак суми;

a - відповідь правильна;

b - відповідь швидше правильна, ніж неправильна;

c - відповідь нейтральна;

d - відповідь швидше неправильна, ніж правильна;

e - відповідь неправильна;

N - кількість питань анкети, які опрацьовуються і оцінюються;

n - кількість опитаних.

В основу оцінки якості медичної допомоги закладені стандарти якості. Вони повинні бути розроблені для різних віково-статевих груп населення, в залежності від рівня здоров'я (високий, вище середнього, середній, нижче середнього, низький).

Стандарт якості з питань формування здорового способу життя включає для кожної групи населення мінімально необхідний обсяг діагностичних процедур, оздоровчих і санітарно-просвітніх заходів, а також конкретні вимоги, яким повинен відповідати стан здоров'я пацієнта, що закінчив курс оздоровлення.

Рецензент – доц. Грачова Т.І.